

Justitsministeren (Brian Mikkelsen fg.):

I sagens natur forholder det sig sådan, at man i Folketingssalen ikke har mulighed for at få redegjort for, hvad der er i fortrolighed er drøftet i regeringens Sikkerhedsudvalg.

Justitsminister Lene Espersen har imidlertid tilkendegivet, at der ikke ville foreligge hensyn, som er til hinder for, at spørgsmålet kan besvares. Jeg kan derfor oplyse, at jeg samtidig er blevet meddelt, at spørgsmålet om arrestationen og sigtelsen ikke har været drøftet i regeringens Sikkerhedsudvalg.

Klaus Hækkerup (S):

Javel, men hvad er årsagen til forskelsbehandlingen i de to sager. Her er der i begge tilfælde tale om sager af international betydning, som vedrører Danmarks forhold til udenlandske statsmagter, og der er normalt – i hvert fald kan der være – andre hensyn, der spiller ind, end de hensyn der ellers normalt er en rent juridisk vurdering af det pågældende forhold.

Jeg kan ikke se, at der er nogen objektiv forskel på de to sager, men den ene sag har man altså fra regeringens side vurderet skal behandles i regeringens Sikkerhedsudvalg, og den anden sag tager man slet ikke stilling til i regeringens Sikkerhedsudvalg.

Hvad er forskellen i behandlingen af de to sager? Der må jo da være en eller anden form for retningslinjer for, hvilke sager der behandles i regeringens Sikkerhedsudvalg, og hvilke der ikke gør det.

Justitsministeren (Brian Mikkelsen fg.):

Det er næsten for elementært at sige det. Selvfølgelig kan jeg ikke komme ind på, hvilke retningslinjer der ligger for, hvornår man behandler sager i regeringens Sikkerhedsudvalg, og jeg kan selvfølgelig heller ikke komme ind på, hvorfor man har behandlet den ene sag, som spørgeren omtaler, og man ikke har behandlet denne her sag. Det er der selvsagt nogle saglige grunde til. Jeg kan ikke komme nærmere ind på dem, for det handler om personer, og det handler om konkrete sager.

Klaus Hækkerup (S):

Ja, det er muligt, vi ikke når længere i dag med den fungerende justitsminister. Jeg kan se, at den fungerende justitsminister nikker.

Men selvfølgelig kan man uden at drøfte konkrete sager og uden at bryde fortroligheden sige, hvilke retningslinjer der måtte foreligge. Det har jo ikke noget at gøre med en vurdering af de nærmere omstændigheder, af de hensyn der skal spille ind, men det har netop lige præcis noget at gøre med at sige: Med sådanne retningslinjer sikrer man, at ens sager behandles på samme grundlag, hvad enten vi her taler om sager, der vedrører Irak eller den arabiske verden, eller sager, der vedrører Rusland og oprørsbevægelser i Rusland.

Der må da være et eller andet fælles grundlag, så man kan sige, at de der sager må behandles nogenlunde ens, som ikke er omfattet af fortrolighed, og jeg er godt klar over, at skal man ind og vurdere den konkrete sag, så er der fortrolighed.

Justitsministeren (Brian Mikkelsen fg.):

Jeg kan berolige spørgeren med, at der selvsagt altid vil blive taget saglige hensyn, og at retningslinjerne er stringente, og at man selvfølgelig behandler folk ens. Men det er fortrolige sager, og det er konkrete sager, som ikke kan komme op i Folketingssalen. Det handler om personer, som for det første ikke er dømt endnu, og for det andet har man en viden om de personer, som er fortrolig af mange forskellige årsager.

Så der vil aldrig nogen sinde kunne blive behandlet personsager fra regeringens side i Folketingssalen. Så hvis man har yderligere spørgsmål fra spørgeren side til andre sager, er man også velkommen til at stille dem skriftligt til ministeren.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Kl. 14.20

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 84: Forslag til lov om ændring af lov om kommunernes styrelse. (Ligestilling af etniske minoriteter).

Af Anne Baastrup (SF) m.fl.
(Fremsat 12/11 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.